

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VIII. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 2000

Po pekných prázdninách do školy

Denný tábor - Skauti pod stanmi - Diakon Peter
Prievidzská púť - Máriine bozky lásky - Lurdy

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 7. 2000 DO 10. 8. 2000**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:**

Daniel Mikula
Monika Špetková
Edita Homolová
Jozef Kurbel
Vanesa Brunner
Alexander Vladimír Brunner
Nikola Ertelová
Martina Čišoňová

Jenifer Mária Sumanová
Nina Hotáková
Miriam Tábiová
Farnosť Zapotôčky:
Júlia Svitková
Nikola Mendenová
Christian Jokel
Lenka Blahová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Peter Macho a Helga Ruttkayová
Peter Suda a Jana Petrincová
Róbert Juraj Hoták a Miroslava Magdaléna Gültreerová
Jurg Messerli a Zdenka L'ahká

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Anna Legéňová 88 r.
Margita Hlinková 79 r.
Mária Čajková 87 r.
Vilma Rosinová 89 r.
Július Koreň 67 r.
Júlia Košsová 73 r.
Jozef Holiak 81 r.
Štefan Mečiar 84 r.
Alžbeta Burianová 93 r.

Viliam Benkovič 77 r.
Mária Luluhová 94 r.
Mária Iptayová 1 deň
Františka Jašíková 73 r.
Mária Slabinská 87 r.
Terézia Oravcová 50 r.
Milan Lacko 51 r.
Eugen Englisch 79 r.

Odpočínanie večné daj
dušiam, Pane ...

BRÁNY ŠKÔL SA OPÄŤ OTVÁRAJÚ

*“Zomrel kráľ!” - “Nech žije nový kráľ!”
Tak sa dá povedať už aj o nových školských rokoch.*

Po bezstarostných dňoch a chvíľach plných slnka sa opäť otvárajú brány škôl. Do zodpovednej práce pozývajú nielen tých, ktorí si sadajú do školských lavíc, stoja pred tabuľou, či katedrou...

Uvedomujeme si všetci spoločne, že zodpovednosť za výchovu a úloha správne vychovávať sa stáva čoraz ťažšou, čoraz náročnejšou. Preto sa odborníci, ale aj rodičia zamýšľajú, akou cestou viesť svoje ratolesti, aby sa okrem získaných vedomostí – čas-

to na vysokej úrovni – **vo všetkých oblastiach** zodpovedne pripravili na život. Jednou z možností, ktorou by sa mala uberať výchova našich detí, je pestovanie úcty k iným, ktorá sa akosi vytráca z nášho života. Spomeňme si na skutočnosť, že stránky Svätého písma opakovane nabádajú na úctu k cudzincom. Napríklad v spomienke na časy, keď ľud Izraela bol cudzincom v Egyptskej krajine. Vo všeobecnosti platí názor, že dnes je veľmi dôležitá výchova k svetovosti, na život v spoločnosti, ktorá sa stáva čím ďalej, tým viac multietnickou a multikultúrnou, aj multináboženskou. Vynucuje si to nie len zmena mentality dospelých, ale aj náležité formovanie našich chlapcov a dievčat základnej školy i študentov gymnázia.

Pýtame sa čoraz častejšie: **Učiteľ, kto si?** Čo to znamená byť učiteľom, vychovávateľom? Na čo potrebujeme učiteľov? Ako im vyjadrujeme našu vďačnosť? **Čo im želáme?** Vráťme sa však najprv do minulosti. S vďačnosťou spomíname na tých učiteľov, ktorých sme najviac obdivovali a milovali. Dnes, po mnohých rokoch, už vieme, prečo nám ich Pán Boh poslal do cesty. Najmä tí, ktorí ... nás dokázali povzbudiť k iniciatíve, dôverovať sebe samému, zamilovať si prácu, budili v nás životnú radosť, dokázali nás zapáliť pre niečo veľké, nešetřili sily ani času, aby nás učili otvárať sa pravde, kráse, dobru. Dnes im za to zo srdca ďakujeme. Spomíname si z detstva – milovali sme ich ako svojich otcov, či mamy. Naučili nás milovať knihy, zapálili v nás túžbu čítať, poznávať krásy mnohých krajín, krásy prírody, tajomstvu života a k jeho úcte.

Sú preč časy, keď sa rodičia museli doprosovať, aby ich dieťa mohlo navštevovať v škole hodiny náboženstva.

Na Slovensku je okolo 1452 farností a 2050 katechéto. Cirkevných škôl je 151 a navštevuje ich 39 tis. žiakov. Cirkevná pedagogika čerpá úžasné bohatstvo zo stáročnej tradície. Rovnako však využíva moderné poznatky vo výcho-

ve. Tu si treba pripomenúť obraz, ktorým si poslužil Pán Ježiš. On jediný – Dobrý Učiteľ vraví: *“Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.”* (Jn 15, 5) Treba sa napojiť na dobro... Keď má dieťa príklady, tak ich chce aj napodobňovať. Umenie vychovávateľa je aj v tom, keď dieťa ani nezbadá, že je vychovávané.

Priatelía, zverme všetky svoje túžby i naše dielo výchovy pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie, veď aj ona bola učiteľkou nášho Pána Ježiša Krista.
Vojtech Dávid, Sch.P.

“Žiak nie je nad učiteľ’a. Aj keď sa všetko naučí, bude ako jeho učiteľ.” Lk 6, 40
Autor obr. na str. 3: akad. maliar J. Nagy

Pane, navždy tvoj

“Ja, Juraj Gendiar od Sedembolestnej Panny Márie, narodený 27. novembra 1974 v Partizánskom, patriaci do banskobystrickej diecézy, žiadajúci konečne nasledovať Krista...”

Týmito slovami zložil 25. augusta 2000 o 17. 00 hod do rúk otca provinciála Pátra Ernesta Šveca, Sch.P, svoje večné sľuby brat Juraj z rehole piaristov v kostole Najsvätejšej Trojice.

Po slávnostnej sv. omši sa s nami podelil o svoje dojmy z neopakovateľných chvíľ. Brat Juraj, čo ste cítil v srdci po vypovedaní slov svojich večných sľubov, bol ste pevný vo svojom rozhodnutí?

-Bolo to dozretím posledných siedmich prežitých rokov a druhý z najväčších a najkrajších dní, keby som si pamätal aj deň krstu. Uvedomujem si, že je to veľká radosť, ale aj obeta a zodpovednosť, preto som prosil Pána, aby mi dal milosť vytrvať.

Kedy ste dnes pocítil ten hlboký, svätý pocit, ktorý vám povedal: - **UŽ NAVŹDY** -

- To “NAVŹDY” sa vystupňovalo pri čítaní listu sv. Pavla Korint’anom: “Láska je trpezlivosť, láska je dobrotivosť...”

Aké je vaše životné krédo?

- Keďže som piarista, tak: - priviesť čo najviac mladých a detí k Pánu Bohu . Aby som mal, keď sa raz ocitnem pred Pánom, dobré svedomie, že som bol užitočný pre tento svet s pomocou Božou.

Kto je váš vzor?

Brat Juraj zdvihol prst, ukázal “hore“ a odpovedal: - *Pán Ježiš*

O aký dar by ste Duchu Svätého chceli prosiť?

- Aby som dokázal čo najviac milovať Pána Boha a cez neho aj ľudí.

Čo by ste poradili našim mladým v Prievidzi a okolí?

- Nechajte sa viesť Pánom Bohom a tak nájdete tú pravú cestu vo svojom živote.

Brata Juraja Gendiara vysvätil vkladáním rúk Banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž do služby diakonátu v nedeľu 27.8.2000 v Prievidzi v kostole piaristov. Slávnostnej pontifikálnej omše sa zúčastnili trinásť kňazi, otec provinciál, diakon, spolubratia seminaristi, Jurajova rodina a veľké množstvo prítomných veriacich.

Vylej, Pane, svoje milosti a lásku na brata Juraja, nech má plné srdce, aby mohol neustále milovať a rozdávať sa.

A + M

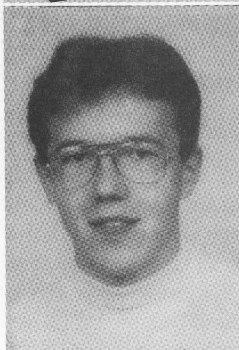

“Ty, JEŽIŠU, BUĎ MOJE VŠETKO!..“

Sv. Terézia z Lisieux

DNES NA SLOVÍČKO S DIAKONOM PETROM STAROŠTIKOM

Diakon Peter s poslušnosťou prijal službu diakonátu v Prievidzi, aj keď s tým nepočítal.

Sv. Terézia z Lisieux je po Panne Márii jeho vzor lásky, pochopil: *“Terezka si ma pozvala do tohto mesta.”*

Pochádza z Banskej Bystrice, z dvoch detí, mamička je detská sestra v jasliach, otec - moravák na dôchodku, pôvodom vojak z povolania.

Diakon Peter, pamätáte si na svoje zážitky z detstva?

Vyrastali sme so sestrou ako normálne decká v skromnosti, ale až tak vzorné dieťa som nebol.

Spomínate si na chvíľu, kedy ste precítil túžbu slúžiť?

Keď čítame rôzne životopisy svätých, je pozoruhodné, akými rôznymi spôsobmi si ich Pán vyberal a povolával. Sú to zázračné príhody a keď sa ja pozerám na moje povolanie kňaza, žiadnu zázračnú príhodu v tom nenachádzam. Vo mne to postupne rástlo a dozrievalo od ranného detstva. Chodil som s rodičmi i so starou mamou v nedeľu do kostolíka a v máji každý deň so starkou na májové litánie. Keď som mal približne desať rokov, zatúžil som miništrovať, no nevedel som, ako na to, tak som to povedal starkej, ktorá na moju prosbu okamžite zareagovala a šla sa spýtať pani kostolníčky. Tá nás poslala sadnúť si do prvej lavice, aby som pozeral zblízka, čo to tí miništranti robia pri oltári. Ešte som sa ani poriadne neusadil vpredu, už pribehla za mnou, že môžem ísť ihneď miništrovať. Bol som celý natešený. Pamätám sa, že to bolo ôsmeho mája 1987, večer o 19.00 hodine - pre mňa z detstva jeden z najkrajších dní. Keď išla moja sestra na prvé sv. prijímanie, ochorel som, mal som teplotu, ale nikomu som to nepovedal, len aby som mohol miništrovať.

Ako prijali rodičia vaše rozhodnutie patriť Bohu v kňazskej službe?

Rodičia mi v tom neprekázali a povedali: “Vybral si si to; áno, choď, po čom tvoje srdce túži.” Mamina mala asi inú predstavu o vnúčencoch, ale už si zvykla. Ďakujem rodičom i starkej za výchovu.

Prežil ste nejaké sklamanie, alebo obavu, že nezvládnete situáciu?

Prežívam momentálne veľkú radosť... Ale bola chvíľa, keď som nevedel, či zvládnem napríklad mladých na poučeníach. Šiel som za spovedníkom a ten mi povedal: “Teš sa, Pán ti dá múdrosť i silu.” A skutočne, keď Pán na nás položí skúšku, tak nás neopustí a pomôže. Pociťoval som to celých päť rokov v seminári pri poznávaní Boha i seba samého. Tak isto tie posledné chvíle rozhodovania pred diakonským svätením, tie hodiny dozrievania na kolenách pred žiarou Bohostánku, v tichu, možno i v slzách, je to ľudské, ale stojí to za to.

Rád športujete?

Som športový antitalent, do lopty sa netrafím, ale rád chodím do prírody, keď

si nájdem voľnú chvíľku.

Ako sa prispôbujete novému prostrediu?

Keď som prišiel do seminára, povedal som si: "Teraz som doma tu." a skutočne sa mi seminár "na chvíľu" stal domovom i keď to bolo občas ťažké. V druhom ročníku, pri odchode na vianočné prázdniny, som si to plne uvedomil. Teraz som na chvíľu Prievidžanom i tu sa cítim ako doma. Mám rád ľudí i mládež. Toto som tlmočil bohoslovcovi Paľkovi, keď som mu povedal: "Teš sa, bude to ťažké i krásne na ceste, ktorú si si vybral."

Za rozhovor ďakuje *Anka*

Prosme Pána o dar milosti a lásky pre všetkých diakonov.

Redakcia

Najkrajší kvet

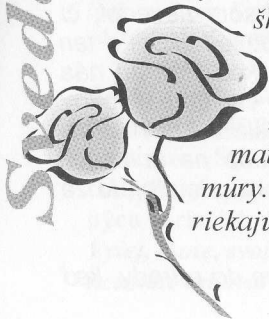
Je prvý september 1999. Deti z horskej dedinky Jogač na brehu Teleckého jazera sa hrnú ku škole. V rukách hrdo nesú kvety, natrhane v matkovej záhradke, alebo na lesných lúkach. "Začína ich práca.." povieme si. No medzi týmito deťmi vládne iný názor. Jeseň, školské lavice - to je pre nich len malá zmena a to ešte nikto nevie, na ako dlho.

Saša a Kaťa bývajú na kraji dediny. Ich rodičia ťažko pracujú. Vedia, že kvôli ich živobytiu sa musia krútiť ako veвериčka v kolese (podľa ich ruského prirovania). Kým dospelí pracujú na poli v záhrade, na lúkach, okolo gazdovstva, deti tiež nesmú zaháľať. Každé ráno vychádzajú do lesa, zbierajú cédrové šišky, varia ich a predávajú turistom v dedine pod jazerom, aby si zarobili na topánky, zošity a peračník. Desiatročná Kaťa si uvedomuje ťažké polozenie a preto sa snaží niekedy upiecť koláč, alebo namaľovať obrázok na drevo; svoje "kuchárske a umelecké" dielo predá vždy veľmi rýchlo. Jej o rok mladší braček by si však radšej hral. Nebaví ho zbierať šišky a potom ponúkať ľuďom. Niekedy býva smutný. "Prečo nemáme chlebič a prečo musíme celú zimu jesť len zemiaky?" - pýta sa počas najťažších mesiacov svojej mamy. Teraz začína

školský rok. Kaťa s bračekom sa pomaly blížia k polorozvalenej budove, ktorá ešte doteraz nosí pyšný názov "ŠKOLA". Po mnoho rokov sa tu schádzali deti z dvoch susedných dedín.

Dnes ale vidia, že sa už nedočkajú ani zimy. "Už nebudeme mať ani školu." - hovoria si smutne pri pohľade na rozpadnuté múry. "Kam pôjdeme potom?" - pýtajú sa, zopnú svoje rúčky a odriekajú modlitbičky, naučené misionármi. *Mária Šimkovičová*

Svedectvo z misii

Slnko svieti, voda láka...

Niektorí účastníci, denného tábora detí (tábor prebiehal od 3.7. do 7.7.), ktorých som cez prázdniny ešte zastihla, mi radi odpovedali na tieto otázky:

1. Akým spôsobom ste sa k práci s deťmi v tábore dostali?
2. Mali ste konkrétnu predstavu o tábore a deťoch? Splnila sa?
3. Ako hodnotíte tábor, vaše "naj" zážitky a ak bude možnosť, pôjdete aj o rok?

Bohoslovec Janko Dubina:

1. V seminárnom poriadku sme mali takú kolónku, v ktorej boli možnosti, ako stráviť prázdniny. Jednou z nich bola aj práca s deťmi a mládežou. Na primíciách pána kaplána Maroša Míla som sa stretol so sestrou Danielou a tá mimochodom spomenula, že sa robí v Prievidzi denný tábor. Keďže u nás vo farnosti veľa takýchto možností nieje, hneď som sa rozhodol, že do Prievidze idem.

2. Konkrétnu predstavu o tábore som nemal. Veľmi som sa tešil na prácu s deťmi, hlavne keď som sa dozvedel, že veková kategória bude od prvého po šiesty ročník. Deti boli úžasné, naučili sa spolu hrať a zapájali sa aj tí, čo neboli na to zvyknutí. Ja som mal na starosti chlapcov a boli veľmi dobrí, živí a vynaliezaví. Spolu aj s pánom diakonom sme tancovali eRko tance, čo bolo veľkým zážitkom pre nás. Aspoň sme nemuseli hrať futbal... Bolo to také výborné, až sme sa nakoniec rozhodli, že si zoženieme prihlášky do eRko hnutia.

3. Jeden z mojich zážitkov bolo stretnutie večer pri príprave programu, kde sme mali vymyslieť pre chlapcov a druhá skupina pre dievčatá program. Iba sme sa bavili a nič schopné nevymysleli. Na druhý deň sa to ukázalo; program mali len oni a my sme nič neprípravili. Napokon sme zapojili všetku fantáziu a bolo to. Program, ktorý robili dievčatá, chlapcov nebavil a na našom sa super bavili (aj vďaka pomoci sr. Daniely, ktorá nám pomohla s rekvizitami). Na budúci rok by som šiel tiež, ak by bola táto možnosť. Aj napriek tomu, že sestričky majú z toho trochu strach, bol by som rád, keby vzali znovu aj chlapcov. Nakoniec vám prezradím slová pokriku našej skupiny: "My sme medvede, šalalalala! Medvede sú silné a bojujú pilne!"

Pane, dobre je nám tu

eRko tance

Bohoslovec Bohuš Svítok:

1. Oslovila ma sestrička a pán dekan.
2. Predstavu o tábore a o práci s deťmi som si tiež nerobil, lebo mojou úlohou bolo zabezpečovanie stravy pre deti, či už na Rastislavovej škole, alebo doniesť desiate, olovranty a iné nákupy. Bol som rád, že môžem týmto spôsobom pomáhať, lebo by to bolo dosť náročné pre sestričky, ktoré sa potrebovali venovať najmä deťom. Nebol som s nimi často, ale keď som priviezol stravu, mal som čas sa spolu s nimi zahrať. Boli

riadne hladní a veľmi im chutilo, hlavne tie rôzne pomazánky. Našli sa medzi nimi jedáci, čo toho zvládli zjesť aj viac, samozrejme na veľkú radosť a spokojnosť sestričiek.

3. Pýtal som sa detí, či sa im páčilo, či boli spokojné a či by prišli aj na druhý týždeň, oni jednohlasne odpovedali: "Áno, áno!" Rodičia vyslovili tiež spokojnosť. Bolo to pre nich veľké plus, lebo si nemuseli brať dovolenky hneď v prvý týždeň. O rok by som šiel tiež.

Diakon Peter Staroščík:

1. Tú správu, že budem robiť v detskom tábore, som sa dozvedel skoro v prvý deň, keď som nastúpil v Prievidzi do služby. Bolo mi povedané, čo všetko budem robiť, že sa budem s deťmi hrať s loptou, že budem mať chlapcov na starosti a v tom momente mi prešiel mráz po chrbte. (komentár prísediaceho: Prvé slovo, ktoré povedal, keď sa to dozvedel, bolo: "Pomôc!")

2. Ťažko by som si robil nejakú predstavu, keď som ešte takto s deťmi nepracoval, ale bolo to výborné, aj napriek mojim veľkým obavám.

Sv. omša v prírode

3. Najviac sa mi z toho páčilo, že večer sme boli veľmi "vystavení". Počas výletu na Jánošíkových dierach sme mali možnosť osviežiť sa v tej horúčave v potoku. Vtedy sa super "prejavila" aj sestra Christiana, čo bol zážitok nie len pre deti, ale aj pre nás, lebo sme nakoniec museli pred ňou utekať, aby sme neboli celkom mokri.

Nečakaná otázka: Kde ste čerpali sily na ďalší deň?

V posteli! Nemôžem povedať, že niekde inde, lebo skutočne po tom fyzickom vyčerpaní len počas spánku.

Sestra Daniela, FDC:

1. Tábor sme chystali už dávnejšie, ale jeho zabezpečenie dozrievalo postupne. Dozvedeli sme sa, že aj inde sa robia takéto tábory, takže sme nabrali odvahy a šli sme do toho.

2. Po bývalých skúsenostiach (keď deti v tábore aj spali), sme zistili, že tie najmenšie boli bez rodičov trochu traumatizované, a tak sme sa rozhodli pre túto formu denného tábora. Účelom bolo aj to, aby deti spoznali trochu Prievidzu a hlavne naše krásne kostoly. Každý deň bola svätá omša v inom a dokonca raz aj v otvorenej prírode. Prežili krásny zážitok na svätej omši v prírode, kde sa s vosku roztápajúcej sviečky vytvoril obrázok, vystihujúci pokrik jednej skupiny: "Slnko svieti, voda láka, postavme si snehu-liaka." Deti to považovali za ich malý zázrak, ktorý im Pán poslal pre radosť.

Najťažšie boli presuny s deťmi po meste, kde hrozilo najväčšie nebezpečie úrazu, ale našťastie sa nikomu nič nestalo. Deti dostávali desiata a olovranty od nás a obedy vari-
li v Rastislavovej škole. Program mali pripravený, ale často doň zasahovali samé deti, keď si v skupinkách odovzdávali zážitky, vytvárali scény a dramatizácie úryvkov z Biblie. Keď išli väčšie deti na výlet, menšie sme vzali vláčikom do Nitrianskeho Pravna na kalváriu. Deti si mohli pozrieť miesto strojvedúceho. Nad kalváriou na lúke sme sa cez obed o 12 hodine spojili so staršími na Jánošíkových dierach v modlitbe, pozdravili a porozprávali mobilom zážitok z krásnej chvíle.

Možno aj zo mňa bude animátorka

3. Takým najväčším uspokojením boli rodičia, ktorí sa väčšinou pýtali, prečo ešte aj ďalší týždeň tábor nepokračuje. Deťom sa veľmi páčilo, pútavé boli pre nich aj svedectvá animátorov, ktorí im boli staršími kamarátmi po celý týždeň. Krásne boli nástupy, pokriky jednotlivých skupín a hlavne to, že sa učili robiť všetko spoločne. Pre mnohých to bola úplne nová skúsenosť.

Mne dalo najviac to, že naši animátori, ktorí sa tešili, že sa môžu deťom venovať, dokázali im naozaj veľa dať, aj tým, ktorí neboli naučení za-

pájať sa do kolektívu. A deti, že boli veľmi vnímavé pre tie krásy, duchovno a prírodu. Veľká vďaka patrí Pánu Bohu, že nám dal toľko síl, že nás počas celého tábora s deťmi ochraňoval a doprial nám aj krásne počasie.

Poďakovanie patrí dp. dekanovi Bednárovi, diakonovi, bohoslovcovi, sestričkám, p. Fialovej, ktorá nám robila zdravotníčku a všetkým, ktorí nám pomáhali v tom zázemí. Ďakujeme všetkým dobrodincom, ktorí nám pomohli finančne, pretože deti platili len 300,- Sk, čo pokrylo iba najnutnejšie náklady. Na dopravu nám prispelo eRko z Bratislavy. Samozrejme ďakujeme rodičom, že vložili do nás svoju dôveru a zverili nám svoje deti.

Vďaka vám, deti, že ste boli také dobrí! Na budúci rok sa plánujeme stretnúť v dennom tábore znova cez prázdniny!

A ako spomínajú deti?

Na tento tábor som sa od začiatku veľmi tešila. Bol to môj najkrajší tábor. Veľmi sa mi páčili hry, súťaže, sv. omše, ale zo všetkého najviac piatkový výlet do Terchovej – Jánošíkove diery. Cestou sme obdivovali krásy Božích diel – zurčiaci potôčik, krásne hory a pestrofarebné motýle. Po hodinovom kráčaní kamenistou cestou sme sa dostali k vysokánskym skalám. Spievali sme si pesničky, ako napríklad: Tebe patrí chvála, Sláva Otcu a Na skale vysokej hral Jánošík hokej... Pozorovali sme aj Jánošíkove diery a liezli po rebríku. Na obed boli výborné lekvárové buchty. Vedľa lúky tiekol malý potôčik a tak nám sestričky dovolili namočiť si nohy. Nezostali sme iba pri namáčaní nôh, ale na konci tejto hry s vodou sme boli všetci do nitky mokří. Cestou domov sme sa ešte zastavili v Rajeckej Lesnej pozrieť si krásnu pohyblivú drevorezbu p. Jozefa Pekarú – Slovenský Betlehem. Dp. farár z Rajeckej Lesnej nám daroval na pamiatku knižku o živote Pána Ježiša a o jeho zázrakoch. Ako poďakovanie sme mu zaspievali a vybrali sa naspäť do Prievidze na sv. omšu poďakovať za všetko Pánu Bohu. Bol to krásny výlet i tábor, na ktorý nikdy nezabudnem.

Veronika Melišková

Nad Veľkou Lehôtkou

V dennom tábore u sestričiek sa mi všetko veľmi páčilo. Najkrajším zážitkom však bola svätá omša v prírode. Na obetnom stole bol kríž a dve sviečky. Z jednej tak stekal vosk, že sa vytvoril malý čarovný obrázok: slniečko, mesiačik, voda a snehuliak. Hoci nám počas svätej omše pršalo, mali sme v duši slnko. Už sa teším na budúci letný tábor, kde sa stretne so sestričkami a našimi milými animátormi.

Natália Pikulíková

Pane Bože, požehnaj všetkých, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k úspešnému priebehu denného tábora a pomohli tak deťom prežiť týždeň plný radosti v Tvojej milosti.

Ján Bednár, dekan

Srdečne ďakujem všetkým, ktorí mi ochotne odpovedali na otázky, deťom, ktoré napísali o svojich zážitkoch, sestričkám a p. J. Bullovi za fotografie.

Mária

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Všeobecný: Aby vedeckí pracovníci a akademický svet pri hľadaní pravdy našli cestu k Bohu, nebeskému Otcovi

Misijný: Aby sa vzťahy mohamedánov a kresťanov vyznačovali vzájomným porozumením a úctou.

Úmysel KBS: Aby sme počas Eucharistického kongresu na príhovor Sedembolestnej dosiahli hojnosť milostí a ešte väčšmi pocítili potrebu Eucharistie na spasú.

Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste pret'ažení a ja vás posilním. (Mt 11, 28)

V duchu tejto myšlienky, formou obnovy prebiehalo v dňoch 28. a 29. júla 2000 celoslovenské stretnutie Laického spoločenstva Tešiteľov a Tešiteľiek Božského Srdca Ježišovho (BSJ) v Žiline, Fide - Kapucínskom kláštore. Z celého Slovenska sa zišlo viac ako stovka bratov a sestier, pozvaných moderátorkou tohto spol. p. Margitou Mališovou. Do radov Teš. BSJ bolo pri svätej omši prijatých dp. kaplán Janom Doročinom, sr. Kristínou, sr. Tadeou a sr. Margitou - Monikou 32 nových teš. z našej vlasti a to i z Prievidze, Handlovej, Kanianky, Nemšovej a ost. Nové sestry a bratia prosili za posilu Ducha Svätého, aby sa dokázali odovzdať vo svojej práci do Božej vôle a tak v du-

chu zmiery mohli pracovať pre záchranu duší s úmyslom: "Všetko pre potechu trpiaceho Spasiteľa". Tejto krásnej slávnosti obetavo napomáhali bratia kapucíni, kňazi, dp. Valentín Laburda z Prahy sestry Margitky, sr. Tereza, sr. Elenka a iní. Nech Božské Srdce odmení všetkých za ich obetavosť pri tomto stretnutí.

"Môj Ježišu, pre teba trpieť, v utrpení teba tešiť." Týmto pozdravom sa s nami lúčili sr. Kristína Gáboríková, zakladateľka tretieho rádu BSJ, i sestra Tadea, ktorých prítomnosť bola pre nás cenným darom.

"Môj Ježišu, pre teba trpieť, v utrpení teba tešiť."

Anna Mária

Spôsoby vyjadrenia viery sú rôzne. Jedným z nich je aj divadlo, prípadne pantomíma. O tom ako sa o takúto evanjelizáciu pokúšajú už niekoľko rokov mladí z Prievidze, hovoria nasledujúce riadky.

Všetko to začalo v novembri 1995. Miroslav Vážan z Prievidze oslovil hudobnú skupinu SPRAY z Veľkej Lehôtky a navrhol spoluprácu na vianočnom programe „Radujme sa!“ Program sa vydaril a tu niekde je prvopočiatok divadelníctva mládeže nášho farského kostola. Prvá divadelná skupina sa volala „MLADOSŤ“. Z tejto divadelnej skupiny vyšiel o tri roky neskôr nápad naštudovať hru „Veľká Noc roku 2000“, pre ktorú už mala hudobná skupina SPRAY hotové aj piesne, keďže túto hru hrala spolu s mladými z Lehoty pod Vtáčnikom v roku 1996. V tejto hre mládež stvárnila príbeh umučenia Ježiša Krista tak, ako by sa to odohralo v dnešnej dobe. Obsadenie ľudí bolo podobné, ako v pásme „Radujme sa!“, ale názov skupiny sa už ustálil na dnešnom AVE. Divadelná skupina už mala názov, aj chuť pracovať na ďalšom diele.

Život sv. Františka z Assisi ich natoľko nadchol, že Tibor Nedeliak spracoval scenár podľa dostupných materiálov a hra s názvom „FRANTIŠEK“ bola na svete. Hudbu robila opäť hudobná skupina SPRAY. Premiéra bola na prievidzskej púti v roku 1998. Toto sa stalo pravidlom

a divadelná skupina AVE spolu s hudobnou skupinou SPRAY pravidelne na púť pripravujú premiéru nejakej hry.

Ďalším svätým, ktorého život mladí stvárnil v divadelnej hre bol „BARTOLOMEJ“. Scenár vypracoval Branislav Bullo, člen hudobnej skupiny SPRAY. Premiéra bola na prievidzskej púti v roku 1999.

Rok 2000 je jubilejným rokom a tak sa obidve skupiny dohodli na tom, že naštudujú dve diela. Prvé bolo pásmo od Branislava Bullu „TRI DARY“ a premiéru malo na Veľkú Noc. Druhým je životopisný príbeh o sv. Barbore - panne, mučeníci s názvom „BARBORA“. Autorom scenáru je Ján Gera zo Žiliny.

AVE

Treba si všimnúť niekoľko detailov. Spolupráca divadelnej skupiny AVE a hudobnej skupiny SPRAY trvá už takmer 5 rokov. Na poste vedúceho skupiny sa strieda Miroslav Vážan a Marek Šimurka. Počas svojej existencie stihli mladí navštíviť so svojimi hrami viaceré farnosti. Najbližšie plány do budúcnosti v roku 2000 s hrou BARBORA je vystúpenie v Prievidzi; *dojednané sú:* Vyhne, Hradec, Tovarníky, Sebedražie Obidve skupiny chcú poďakovať za pomoc rehoľným sestram z Prievidze s nácvikmi a kostýmami, kňazom z Prievidze za trpezlivosť a podporu. Vďaka patrí samozrejme aj všetkým súčasným, ale aj bývalým členom divadelnej skupiny AVE. Najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu za to, že môžeme ohlasovať svoju vieru v Neho aj takýmto spôsobom.

pripravil: Ing. Branislav Bullo

Foto J. Bullo: Divadelná skupina AVE na prievidzskej púti v roku 1999 s hrou BARTOLOMEJ

Ahojte deti!

Škôlky, školičky, aj tie veľké školy otvorili svoje dvere a už je to tu! Povinnosti sa kopia, ale nezabudnite si urobiť poriadok aj vo svojom voľnom čase. Inak sa rýchlo stane, že nás premôžu starosti a niektorí z nás začnú reptáť, ako bolo dobre cez prázdniny, keď sme mali pohodlný život a žiaden strach - čo bude zajtra.

Podobne to bolo aj s Izraelitmi v časoch Starého zákona, keď hľadali zasľúbenú zem. Boli už unavení dlhým putovaním cez púšť a ozýval sa hlad. Ale nie iba taký obyčajný! Dostali veľkú chuť na mäso, až sa začali priečiť Bohu a reptáť proti nemu. Pán ale miloval svoj vyvolený národ a zoslal im vtáky, aby si ich mohli nachytať, koľko len vládu. Ale to je už otázka pre vás. **Aké vtáky to Pán Izraelitom poslal?** Vyberte si správnu odpoveď z troch možností:

A - bažantice,

B - holubice

C - prepelice

Svoje odpovede nám posielajte **do 25. 9.** na adresu: **Mariánska 4, Prievidza**, alebo vhodte do schránky s nápisom Bartolomej, ktorá je vo farskom kostole. Jedného z vás vyžrebujeme a odmeníme na detskej sv. omši vo farskom kostole **7. 10. o 10.30** hodine. Pozor! Ceny pre víťazov sú pekné a šanca vyhrať vysoká! **Neváhajte a píšete!**

Maja

V TRNKE je otvorené Centrum pre pomoc mládeži a rodine **Námestie Slobody 19, Prievidza** **Náplň činnosti:**

Príprava mládeže na manželstvo: príprava mládeže na základných a stredných školách k zodpoved. rodičovstvu, úcte k ľudskej bytosti už od počatia a k výchove detí.

Drogová prevencia mládeže: informácie o druhoch drog, ich nebezpečenstve a možnosti pomoci závislým.

Organizácia voľného času: možnosti zapájania sa do spoločenstiev mladých.

Pomoc rodinám v kríze: budovanie kvalitných vzťahov medzi manželmi, pomoc s výchovou detí (prežívajúcich ťažké obdobia, súvisiace s vekom, ťažko zvlád. deti).

Pomoc týraným deťom: telefonický i osobný kontakt.

Ponúkame pomoc odborného lekára - pedopsychiatra, formou poradne.

Propagačné zabezpečenie

Správca centra: Rímskokatolícky farský úrad, Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Sociálny pracovník: Melicherčíková **Informácie na tel. 0903 /121 480 od 8.00 - 21.00**

**Pracovný čas: Pon.: 9.00 - 13.00, Ut.: voľný deň,
St.: 8.00 - 16.00, Št.: 14.00 - 18.00, Pi.: 9.00 - 13.00**

Zvoní zvonček septembrový...

Deti ako každé iné, neodlišujú sa od detí z ostatných škôl. Nájdeme medzi nimi rôzne povahy, od najväčších šibalov až po tých vzorných, ale jedno majú spoločné - vyrastajú v Božej i ľudskej láske, ktoré pôsobia v tejto škole.

Bývalí primáni z Piaristického gymnázia. Prečo práve oni? Majú za sebou štyri roky v rôznych štátnych školách v Prievidzi a rok v osemročnom gymnázii, preto majú čo porovnávať. Zaujímalo nás hlavne to, či pociťujú rozdiel v náročnosti štúdia a v prežívaní svojej viery po roku v tejto škole.

A tu sú slová, teraz už sekundánov:

Andrej: Táto škola mi priniesla veľa vzdelania, lebo sa tu veľa učíme a je to náročnejšie. Sú tu veľmi dobrí pátri, ktorí organizujú rôzne športy, chodíme spolu von a žijeme spolu skoro ako rodina.

Milan: Je tu veľa zábavy a radosti. Moja predstava o škole sa splnila; taktó nejakto malo vyzerať. Vieru mám tú istú, lebo pochádzam z veriacej rodiny.

Veronika: Podľa mňa je to tu lepšie, ako na základnej škole, aj učitelia sú iní. Duchovne je táto škola lepšia, nie iba náboženstvo a dost! Viac tu spolu žijeme.

Adriana: Táto škola mi pripadá úplne iná ako ostatné, hlavne duchovnejšia. Cítim sa tu lepšie, tiež sa mi splnilo, čo som si predstavovala.

Daniela: Strašne sa mi táto škola páči, lebo je tu veľmi dobre, sú tu milí učitelia, perfektní spolužiaci a dobrá celá spoločnosť. Učí sa tu tiež dobre, aj keď som nečakala až také množstvo učiva. Ale je to tu super!

Petra: Viac sa tu učí, ako na základnej škole, máme dobrých učiteľov a držíme spolu. Zažívame viac svätých omší - triedne, alebo školské počas vyučovania. Vtedy sa neučíme. (To robí samozrejme radosť všetkým deťom - pozn. redakcie)

Róbert: Škola mi priniesla viac vzdelania ako základná, lebo sa tu viac a podrobnejšie učí. Moje predstavy sa splnili, ja som si nejaké veľké nároky nekládol. Napríklad inak sa tu učí náboženstvo, viac sa k nemu dostávame, aj ho tu žijeme.

Michal: Mne sa na škole najviac páči extraliga v stolnom hokeji, sväté omše miesto vyučovacích hodín.

Stanislav: Máme tu dobrých profesorov aj pátrov. Je tu jeden, ktorý má veľmi poučné kázne. Páči sa mi tu, lebo som si myslel, že to bude horšie.

Katarína: Veľmi sa mi tu páči, aj naša triedna profesorka; je dobrá, zábavná, proste super. Iní učitelia sú tiež veľmi dobrí. Duchovný život pred tým som mala trochu iný, teraz je to lepšie.

Andrej: Naučili sme sa tu lepšie žiť s Bohom a v spoločnosti našich pátrov, ktorí nás síce niekedy trochu vyhrešia, ale aj pochvália. Sú k nám milí a vychádza z nich taká žiara. Naučili sme sa s nimi aj medzi sebou veľmi dobre vychádzať. Učitelia aj na iných hodinách, ako náboženstvo nám tiež pripomínajú Pána Boha, sú tiež trochu iní a majú aj viac humoru.

Mnohé vety ostali nevyslovené, ale deti pociťujú blízku prítomnosť Pána Ježiša v kostole Najsvätejšej Trojice, ešte bližšie v školskej kaplnke, kde môžu kedykoľvek prísť, ale hlavne v pátroch piaristoch, učiteľoch, profesoroch a vo svojich spolužiakoch.

Požehnávaj Pane svojou milosťou, zbožnosťou i múdrosťou deti a študentov piaristických škôl, aby odkaz sv. Jozefa Kalazanského nosili stále v srdci.

Požehnaj, Pane žiakov i študentov všetkých škôl nášho mesta.

Mária

“Vždy máme šancu stať sa lepšími.” Mons. T. Galis

Panna Mária Karmelská privinula pod svoj ochranný plášť 16. júla 2000 v rímskokat. Kostole Sŕatia sv. Jána Krstiteľa na tradičnej púti v Nitrianskom Pravne nielen nových členov Bratstva svätého škapuliara, ale i veľké množstvo pútnikov. Prekrásne spevy mladých pod vedením sestier Vincentiek, modlitby a ostatný program bol pre nejednu dušu radosťou v radosti nad tým, že patríme Panne Márii a predovšetkým Bohu. Pontifikálnu sv. omšu celebroidal banskobystričský pomocný biskup Mons. Tomáš Galis, za účasti dp. dekana Bednára, dp. kaplánov, diakona, bohoslovcov i miništrantov. Mons. Galis nás upozornil vo svojej homílii, že zlo ide do tretieho pokolenia, ale požehnanie spočinie až do tisícioh. Preto, že nás má Boh rád, počíta s nami a robí si

uprostred nás príbytky. Zdôraznil, že si máme byť vedomí, že Božia Matka je práve v tejto chvíli každému jednému z nás najviac matkou. A keď sa nám v živote príhodi nedorozumenie, preto, že mám rád, že milujem, odpúšťam, začínam prvý. Otec biskup poprosil všetkých, aby sa ešte viac privinuli k Panne Márii - mystickej hory Karmel, aby nám vyprosovala u Pána požehnanie Jeho lásky. Vďaka patrí duchovnému otcovi z Nitrianskeho Pravna, sr. Vincentkám, org. Mariánskej akadémie a ostatným, ktorí svojou láskou obetavo prispeli k duchovnému zážitku pri Márii Karmelskej v Nitrianskom Pravne.

Anka Gálová

Bartolomejčatá na sústredení

Alfa i Omega... toto sú slová jednej z piesní, ktorými sme oslavovali nášho Pána počas druhého júlového týždňa v Pastoračnom centre sv. Jozefa v Slovenskej Ľupči. celý týždeň bol veľmi krásny. I napriek niektorým daždivým dňom sme nestrácali dobrú náladu. Tancovali sme eRko tance, hrali rôzne hry, scény a hlavne spievali. Navštívili sme Ľupčiansky hrad a boli aj na výlete v Banskej Bystrici, kde sme navštívili farský kostol a katedrálu. V nej sme spievali pri sv. omši, ktorá bola vysielaná aj v Rádiu LUMEN. Posledný večer nás prišiel navštíviť duchovný správca cirkevného gymnázia v B. Bystrici, náš rodák Martin Ďuračka, s ktorým sme si s chuťou zaspievali. Dôležité miesto v našom programe malo stretávanie sa s Pánom Ježišom v spoločných modlitbách, každodennej sv. omši a obedňajších adoráciách v kostole. Duchovne sa o nás staral p. diakon Peter Staroščík. A kto sýtil toľké žalúdky? O “chlieb náš každodenný“ sa postarala obetavá Mária Šimkovičová.

Po príchode naspäť do Prievidze sme spoločným spevom pri sv. omši poďakovali Pánu Bohu za ochranu na našom sústredení. Ďakujeme dp. dekanovi Bednárovi, sestričkám i všetkým, ktorí hmotne i duchovne pomohli pri realizácii tohto sústredenia.

Barča a Marek

Letný skautský tábor 2000

Vyvrcholením celoročnej činnosti v skautingu je účasť v letnom skautskom tábore.

Tohoročný tábor bol v krásnom prírodnom prostredí lokality Horná Ves. Počas troch týždňov sa v stanovom tábore vystriedalo viac ako 80 mladých skautov zo všetkých stupňov: včielky, vlčatá, skautky a skauti z I. zboru skautov a skautiek v Prievidzi. Všetci sme tam cítili bližšiu prítomnosť Stvoriteľa a obdivovali Jeho stopy počas dní i za krásnych hviezdnatých noci, počas nočných stráží.

V tábore včielok, ktorý si pomenovali "RADOSŤ", bolo tento rok rušno. Deň začínal spievaným budičkom a samozrejme rozevičkou. Po vztýčení Pánovi za každodenné dobrodenia a krásu prírody. Z krátkeho meditatívneho príbehu sme si spoločne zvolili heslo dňa, ktoré nás sprevádzalo celým dňom. Potom nasledovalo množstvo hier, tancov, súťaží, povinností v kuchyni, chystania dreva, ručné práce a predvádzanie vlastných divadelných scénok. Naše krátke výlety do okolia sme spájali s poznávaním a zbieraním liečivých rastlín.

Do rúk vodkyne zložilo pri sľubovom táboráku päť včielok svoje sľuby. V sobotu a v stredu sme sa duchovne posilnili pri sv. omšiach, celebrovaných p. dekanom z Bojníc a pátrom Vojtechom.

Roj včielok sa s ôsmimi včielkami pri večernom táboráku slávnostne rozlúčil a tie potom prešli ku skautkám, kde ich už čakala nová vodkyňa.

Počas celého pobytu v tábore všetky včielky denne súťažili o získanie symbolu dobrých vlastností – skromnosť, čestnosť, odvahu, úctu k pravde, dobrý skutok a radosť. Súťažiaci sa samé hodnotili pri večernom nástupe.

Lúčenie. "Valčík na rozlúčku", v nejednom oku i slza a smútok za táborovým životom, ktorý sa nám zdal taký krátky...

Pane, prosíme ťa, naplň nás v budúcom roku novými skúsenosťami, vedomosťami a láskou, ktoré budeme môcť zúročiť v ďalšom letnom tábore v r. 2001. *Hela*

Máriine bozky lásky

a Don Andrej Paulíny

“Matka preto slúži svojim deťom, lebo ich miluje. Boh chce, aby sme jeho lásku, ktorú dostaneme od neho neprivatizovali, ale podávali ďalej. Podobu Božiu dávame do činnosti vtedy, ak aktívne milujeme blízneho. Veď mnoho ľudí sa snaží mať všetko, ale priam prenasledujú druhých, len aby sa dostali na najvyššiu priečku. Doslova nás vysajú z kvapky krvi a snažia sa pošliapať Boží obraz

i v nás. Usilujme sa o to, aby naše deti nestratili Boží obraz v sebe.

Vyhoďme egoizmus zo srdca.”

Salezián Don Andrej Paulíny sa týmito a mnohými ďalšími slovami múdrosti snažil vyviesť z mnohých bolestí a omylov účastníkov

prednášok V. duchovnej obnovy, ktorú organizoval p. Málík, horliteľ Ružencového bratstva v Prievidzi.

Duch. obnova prebiehala v dňoch od 21. do 23. júla v aule Vysokej školy dopravnej v Prievidzi. Do posledného miesta zaplnený kostol Najsvätejšej trojice uvítal Dona A. Paulínyho. Z mnohých oblastí nášho okresu prišli muži i ženy objasť svojich blízkych modlitbou sv. ruženca, stíšiť svoje srdcia do ticha a vnímať múdrosť Boha cez saleziána D. Bosco p. Andreja. Tak isto “vo švíkoch“ praskal aj kostol sv. Bartolomeja pri ukončení obnovy. Kostolníci v oboch chrámoch ochotne slú-

žili počas obnovy, taktiež i obetavé ženy pri výzdobe kostolov i pri organizovaní obnovy.

Nejeden zo zúčastnených sa neubránil slzám, keď “aula spievala“ pri odriekaní ruženca a matky i otcovia posielali tiché pozdravy svojim najbližším cez kvety ružencových zrníek. Určite rôznym prosbám pre rodných odpovedali nie len srdcia matiek, ale kdesi za bránami sa lámali i obruče neodpustenia a to cez nesmiernu lásku Márie k stvoreniam.

Odozvy prítomných:

- Je mi ľúto, že naša mládež má na obnove absenciu, okrem pár skalných z ich radov.

- Toľko krásneho nám ten “boscovec“ povedal o svätom otcovi J. Pavlovi II.

- Škoda, že si nevzali mladí z Prievidze aspoň jeden deň pod svoj patronát modlitby i nás, skôr narodených.

- Je to tu nádherné, až plačem od radosti, mali by sme sa pri východe z kostola objasť ako kresťania a byť na seba milší i doma.

- Páčila sa mi pekná výzdoba i ochota kňazov, pána Málíka a zainteresovaných žien i mužov počas celej obnovy.

- Škoda, že neboli moje deti a vnúčence.

Otázka pre pátra Pulínyho: **Ako hodnotíte túto duchovnú obnovu?**

Už viac, ako pred rokom ma oslovil Janko Málík, z ktorým sa už dlhé roky dobre poznáme. Práve pre svoj blízky vzťah k saleziánom razí i cestu združeniu saleziánskych spolupracovníkov. Prišiel som veľmi rád na jeho pozvanie, preto že viem, čo to znamená aspoň na dva, tri dni sa lepšie sústrediť na Pána. Obnova, hlavne teraz v Jubilejnom roku nás vedie snažiť sa viac priblížiť k Ježišovi Kristovi a jeho matke. Mne sa tu veľmi páčilo a bol som veľmi povzbudený počtom ľudí a ich po-

zornosťou. Verím, že i táto duchovná obnova mala svoj zmysel v spoločenstve, aby sme prerazili osobný egoizmus a vydali sa na cestu osobného svedectva. Moje poďakovanie patrí dp. dekanovi Bednárovi, bratom piaristom, Jankovi

Málikovi a všetkým, ktorí sa prišli posilniť a obnoviť v Ježišovi Kristovi. Slová dp. Dona Paulínyho na záver: **“Je potrebné zasvätiť svoje deti už od narodenia Panne Márii, Pomocnici kresťanov.”**

Anka G. Vavrová

Ďakujem všetkým, ale hlavne exercitantom saleziánovi Don Paulínymu ktorí poskytli akúkoľvek pomoc s duchovnou obnovou, ale aj tým, ktorí sa jej zúčastnili.

Nech náš Pán a naša nebeská Matka odmenia všetkých odmenou najvzácnejšou - oslavou Pána v nebeskom kráľovstve.

Váš brat Ján Málik, dekanátny horliteľ Ružencového bratstva v Prievidzi

Kremnické bane spievali

V týždni od 7 do 11. augusta sa náš zbor NÁDEJ zúčastnil už tretieho ročného sústreďenia. Tentokrát sa miestom skoncentrovania hlasiviek stali Kremnické bane. Tohto pobytu sa nezúčastnili len členky Nádeje, ale aj dievčatá z okolia Prievidze, a dokonca medzi nás zavítali aj dievčatá z detského domova v Ivanke pri Dunaji a z osobitnej školy v Prievidzi.

V objatí Kremnických hôr na nás čakala malá chatka, do ktorej sme večer zložili svoje hlávky. Cez deň sme nielen spievali, ale aj obdivovali krásy prírody. Veľkým zážitkom pre dievčatá bola návšteva kapucínskeho kláštora, ako aj pobudnutie na mieste geografického stredu Európy. Keďže náš zbor pôsobí v rozkvitajúcej sa farnosti sv. Terézie z Lisieux, sestričky Mariánky, ale aj bratia kapucíni nás oboznámili s “Malou cestou sv. Terézie”. Naše celodenné bytie bola jedna vrúcna modlitba a na večer sa nám srdiečka vo sv. omši ešte viac primkli k Pánu Bohu. Inšpirovaní sv. Terezkou, ktorá našla na hviezdinatej oblohe svoje „T“, aj my sme v posledný večer pri ohníku hľadeli na nebo a hľadali svoje mená.

Pre všetkých bolo toto sústreďenie intenzívnym prežitím spoločenstva. A pre nás na ktorých doma čakali mamy a otcovia to bolo poučenie. „Dávať sa tým, ktorí to potrebujú lebo nemôžu prežívať rodinnú atmosféru so svojimi rodičmi tak ako my.“

Katarína Hollá

ako sa Nádej sústredila na svoj spev

Prievidzská púť 2000.

V polovici augusta sa konala v Prievidzi, na Mariánskom vršku, tradičná Mariánska púť. V sobotu večer sme sprievodom, za doprovodu dychovej hudby BOJNICANKA, začali dvojdňový program k Panne Márii. Po príchode na Mariánsky vršok sa mladí modlili sv. ruženec a po ňom už nasledovala sv. omša, celebrovaná dp. Jánom Puchalom zo Sebedražia. Pri sv. omši spieval zbor DOMINIK, tiež zo Sebedražia. Po sv. omši nasledovali koncerty jednotlivých zborov: Rosnička, Nádej, Bartolomejčatá. Nechýbala ani krížová cesta na hradbách Mariánskeho kostola. Po nej už na pódium nastúpila hudobná skupina SPRAY a zbory Impulz a Prameň. Prameň spieval aj pri sv. omši „pod hviezdami“, ako ju niektorí nazvali, ktorú celebroval náš pán dekan Ján Bednár. Noc sme mohli stráviť v prítomnosti Ježiša v Mariánskom kostole v tichej adorácii.

Program pokračoval ranou sv. omšou a následne akadémiou chrámového zboru sv. Martina z Bojníc, ktorý spieval aj pri slávnostnej sv. omši, celebrovanej dp. Františkom Havlíkom, deka-

nom z Bojníc.

Popoludňajší program začal večeradlom a Loretánskymi litániami v Mariánskom kostole. Po nich sme mohli vidieť premiéru životopisnej divadelnej hry s rockovou hudbou „BARBORA“, ktorú si pre nás pripravila divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY. Na záver bola krásna poklona pred Sviatosťou oltárnou a sprievod so sochou Panny Márie naspäť do farského kostola.

Deti na Mariánskom vršku zotrvali dlhšie, keďže eRko a rehoľné sestry si pre ne pripravili radostné, športové popoludnie. Nechýbali súťaže, piesne hudobnej skupiny SPRAY a samozrejme ceny pre víťazov. Mladí toto športové popoludnie zakončili futbalovým zápasom. Výsledok? Remíza!

Na záver treba dodať, že všetci kňazi nám dávali vo svojich homíliách Pannu Máriu za vzor. Prenesme si ich rady aj do každodenného života, nech prievidzská púť nie je len ukážkou toho ako si ctíme Matku Božiu, ale i dôkazom toho ako počúvame jej rady. Napríklad aj tú o počúvaní Ježišových prikázaní. *“Urobte všetko, čo Vám povie!”* (Jn 2,5). Ježiš má pre nás radostnú zvesť, počúvajte ju aj s pomocou Panny Márie.

Vďaka patrí všetkým, ktorí sa pričínili o nerušený a slávnostný priebeh tohtoročnej púte a samozrejme Pánu Bohu za všetky dary, ktoré nám každý deň dáva.

Ing. Branislav Bullo

Foto J. Bullo

Spomienka na Mariánsku púť do Lúrd 2. 8. - 9. 8. 2000

Streda: odchod z Prievidze po sv. omši. **Štvrtok :** ráno v Turíne - prehliadka oratória Don Bosca so slovenským saleziánom Don Minárom. Večer pobožnosť a sviečkový sprievod v La Salette. **Piatok:** prehliadka Avignonu - stredoveké sídlo siedmich pápežov. **Sobota:** doobeda sv. omša v Lurdoch. Poobede možnosť ponoriť sa do vody z prameňa, Eucharistická procesia a požehnanie chorých. Večer modlitba sv. ruženca (časť aj slovensky) a sviečkový sprievod. **Nedeľa:** medzinárodná sv. omša v podzemnej bazilike sv. Pia X (30 000 ľudí), prehliadka rodného domu sv. Bernadetty, krížová cesta, Eucharistická procesia, ruženec a sviečkový sprievod. **Pondelok:** sv. omša v Lurdoch v Cité Saint Pierre a prechod cez Monaco do Talianska. **Utorok:** ráno sv. omša v Padove, poobede kúpanie v Jadranskom mori v Lignane. Posledný nákup suvenírov. **Streda:** konečne doma v Prievidzi. *Ján Bednár, dekan*

- Na sviatok Nanebovzatia Panny Márie bola v kaplnke Bojnického zámku sv. omša pre mladých, ktorú celebroid P. Pavol Kollár Sch. P. po skončení sv. omše sa skupina mladých vybrala na bojnickú kalváriu. **Najbližšia sv. omša sa bude konať 19. 9. 2000 o 18.00 hodine.**
- **21. augusta** sa mladí z nášho dekanátu vrátili z XV. svetového dňa mládeže z Ríma. Mladí našej farnosti boli ubytovaní v Bologni. Podrobnú reportáž zo svetového stretnutia mládeže so sv. otcom prinesieme v budúcom čísle.
- **10. septembra** bude v Sebedraži stretnutie zástupcov mládeže farností nášho dekanátu. Kto by mal nejaké podnetné nápady k oživeniu spoločenstiev mladých v našich farnostiach nech sa ozve na tel. **548 32 51.**
- **V sobotu 22.9.** vo farskom kostole, bude po sv. omši o 18.00 hodine Taizé adorácia mladých.
- **1. októbra 2000 o 15⁰⁰** bude v **Hradci** (farnosť Prievidza – Veľká Lehôtka) požehnanie filiálneho kostola **Sv. Jozefa – robotníka**. Požehnanie kostola bude predchádzať trojdňová duchovná obnova.
- Divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY vystúpia s hrou **BARBORA** v najbližšom období v nasledujúcich obciach nášho dekanátu. **29. septembra o 19⁰⁰ v Hradci a 8. októbra o 14³⁰ v Sebedraži.**
- Prosím všetkých, ktorí majú informácie o pripravovaných, alebo uskutočnených akciách v našej farnosti, prípadne dekanáte nech mi o nich dajú vedieť na tel. č. **548 32 51** (Branislav Bullo) alebo ich vložia do schránky BARTOLOMEJ vo farskom kostole. Je ich možné doručiť aj na RKFÚ Prievidza, Mariánska 4. Vďaka!

Branislav Bullo

BARTOLOMEJ – časopis prievidzkej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. Branislav Bullo, Členovia redakčnej rady: Anna Gálová, Mgr. Emil Ochat, Janka Balážová, Monika Ivanišová, Ing. Katarína Thomayová, Ing. Jana Hubová, P. Ján Hríb, Sch. P. Jazyková korekcia: Mgr. Martina Grolmusová. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.

RUŽENCOVÉ BRATSTVO V PRIEVIDZI

Organizuje v mesiaci septembri r. 2000 účasť na týchto duchovných akciách:

Duchovná akcia:	<i>Celoslovenské stretnutie Rodiny Nepoškvrnenej</i>	<i>Pur' k Sedembolestnej Panne Márii</i>	<i>Križová cesta a svätá omša</i>	<i>Celoslovenský Eucharistický kongres</i>
kde	MARTIN	ŠAŠTÍN	NITRIANSKE PRAVNO	BRATISLAVA
kedy	sobota 9. septembra 2000	piatok 15. septembra 2000	nedeľa 17. septembra 2000	nedeľa 24. september 2000
Termín prihlásenia účastníkov v sakristii farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi	3. septembra 2000	10. septembra 2000	nie je nutné sa prihlásiť, treba prísť	17. september 2000
odchod z Prievidze	7.15 hod. autobus	5.30 hod. (SAD) autobus	8.13 hod. vlak	5.00 hod. autobus i vlak
predpokladaný návrat	13.30 hod.	18.00 hod.	12.00 hod.	17.00 hod. (SAD) 20.00 (vlak)
cestovné	65,- Sk	190,- Sk	individuálne	190,- Sk autobus vlakom bežné cestovné